

[Justitsministeren]

ser om yderligere effektiviseringstiltag i asylsagsbehandlingen, ligesom det da også er min hensigt på den baggrund eventuelt at kunne fremsætte et lovforslag herom i denne folketingssamling. Jeg synes dog, at det er rigtigt og også mest hensigtsmæssigt at afvente, at vi får redegørelsen fra udvalget, inden man går ind i en nærmere politisk drøftelse af, hvilke ændringer, herunder lovændringer, der skal ske på udlændingeområdet.

Man skal også være opmærksom på, at de mange spontane asylansøgere ikke er noget isoleret fænomen, Danmark står over for. Der er et voldsomt pres på hele Europa, og derfor er det også vigtigt, at vi ikke kun arbejder på nationalt plan, men at vi deltager i det europæiske samarbejde, der er på asylområdet, ikke mindst set i lyset af den krig, der foregår i Jugoslavien, og som får konsekvenser for alle de europæiske lande.

Vi har indtil nu aktivt medvirket i det arbejde, der foregår på mellemstatsligt plan, hvor man eksempelvis har overvejet muligheden af at skabe fælles retningslinjer for behandlingen af asylansøgninger, der må anses for åbenbart grundløse. Jeg mener, at vi fortsat skal støtte bestræbelserne på at opnå et fælles fodslag med de øvrige lande, hvor det er muligt og forsvarligt, og derfor bør vi også under det danske formandskab prioritere det mellemstatslige samarbejde på asyl- og immigrationsområdet.

Fremskridtspartiet – og det er så den anden del af forespørgslen – sammenkæder spørgsmålet om kommende ændringer af udlændingeloven med udviklingen i kriminaliteten blandt udlændinge. Det kan man dele op i to områder, nemlig for det første kriminaliteten blandt udlændinge med opholdstilladelse i Danmark, og for det andet asylansøgers kriminalitet, som især er det punkt, som har givet anledning til diskussion.

For så vidt angår kriminalitet blandt asylansøgere har en række konkrete sager givet anledning til megen omtale, og på den baggrund indhentede jeg for nylig nærmere udtalelser herom fra seks politikredse. Politikredsene blev bedt om at redegøre for, om de anså kriminalitet forøvet af asylansøgere for at udgøre et generelt problem, og i bekræftende fald, om det var et stigende problem. Derudover blev politimestrene bedt om at oplyse, hvilke typer kriminalitet der blev forøvet af deres asylansø-

gere, og om der efter deres opfattelse var tale om organiseret kriminalitet.

Resultatet af rundspørget var, at politimestrene generelt set ikke betragter kriminalitet forøvet af asylansøgere som noget stort problem. Kun for så vidt angår småkriminalitet i form af butikstyverier synes der at være tale om uforholdsmæssigt mange sager, som involverer asylansøgere. Der foreligger således kun oplysninger om nogle enkelte større sager, hvor der tilsyneladende er tale om mere systematiske tyverier, og for så vidt angår andre former for kriminalitet synes der generelt ikke at være særlige problemer i relation til asylansøgere. Som svar på spørgsmålet, om der skulle være tale om organiseret kriminalitet, er der kun kommet oplysninger om en enkelt sag.

Man skal selvfølgelig være opmærksom på, at de adspurgte politikredse ikke er tilfældigt udvalgt, og at det derfor ikke er givet, at de er repræsentative for situationen på landsplan. Ved rundspørget udvalgte vi fortrinsvis kredse, som har mange asylansøgere, og kredse, der har været omtalt i pressen i forbindelse med sager om asylansøgers kriminalitet.

På baggrund af de oplysninger, der kom frem, og også under hensyntagen til, at bl.a. Dansk Røde Kors, der forestår indkvarteringen af asylansøgere, har oplyst, at navnlig mindre berigelseskriminalitet blandt beboerne er blevet et stigende problem, har jeg iværksat en kampagne. Jeg har bedt samtlige politikredse om at iværksætte en øget kriminalpræventiv indsats over for asylansøgere, der opholder sig på asylcentre, og i den forbindelse har jeg bedt om, at vi pr. 1. marts 1993 modtager en redegørelse for de initiativer, som politikredsene har iværksat, samt for effekten heraf. Jeg har også bedt politikredsene i tilknytning til udarbejdelsen af redegørelsen om, så vidt det er muligt, at tilvejebringe nærmere oplysninger om karakteren og omfanget af asylansøgers kriminalitet. Det er klart, at politiet forfølger sagerne, og også at der tages skridt til at få en udvisningsbeslutning, hvis der er grundlag for det.

Ved siden af den strafferetlige behandling og selve spørgsmålet om udvisning er der problemstillingen om asylsagsbehandlingen i sager, hvor asylansøgeren har begået kriminalitet. Her kan jeg sige, at både direktoratet og Flygtningenævnet gør, hvad de kan for at fremskynde de sager, hvor det er oplyst, at